

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

Építsünk vásárcsarnokokat a vállalatok összefogásával

Hozzászólás A Szegedi Ipari Vásár értéke című cikkhez

Több éve figyelemmel kísérem az egyre fejlődő, kiállítóknak is növekvő, színvonalas, élenjáró termékeket bemutató Szegedi Ipari Vásárt. A vásár fejlődése szinte ugrásszerű. Ezt bizonyította a mostani 25. jubileumi vásár is. Nagy sikernek könyvelhető el szerintem a kiállítók a bel- és külföldi résztvevők száma. Az igen nagyszámú látogatottság is bizonyította; a vásár színvonalas és igen értékes. Magam is tapasztaltam beszélgetések, üzleti tárgyalások során, de a fogyasztók közvetlen véleménye alapján is, hogy a vásárnak rangja van. Igaz azonban, hogy teljes vásári jellegét még nem érte el, bár kezdeti lépések és eredmények már jelentkeztek a különböző üzletkötések és tárgyalások során. E jelleg erősödését — hogy „vásár” legyen — ma már befolyásolja területi elhelyezkedés. Szükséges volna a vásár komplettírozása büfék, étterem, egészségügyi, szociális létesítmények stb. létrehozása, amelyek hiányoznak.

A Szegedi Ipari Vásár szerintem kinőtte magát. Ha régi helyén maradna, a jövőben korszerűtlen ipari vásár jellegét nyújtana. Ma már a Szegedi Ipari Vásár országos érdeklődésűvé vált. Igaz, azonban, hogy ehhez nincs minden feltétel biztosítva. Gondolok vasút, autóbussz-közlekedésre, a kedvezményes utaztatásra, megfelelő országos IBUSZ forgalom biztosítására stb.

Az elmúlt évek során nőtt a vállalatok érdeklődése és igénye. A területi igények kielégíthetősége, egyes helyiségek korszerűtlensége miatt a vállalatoknak nincs módjukban bemutatni profiljuk keretmetszetét és ehhez megfelelő installációt is biztosítani. A helyiségek levegőtlenek, nincs mód egy megfelelő tárgyaló kialakítására. Nem tudják reprezentálni a szocialista ipar vagy szövetkezet eddigi vagy későbbi fejlődésének eredményeit. A Szegedi Ipari vásár számára új vásárcsarnokat

és jelleget kellene biztosítani a jövőben a meglévő adottságok mellett. Nemcsak a szocialista iparnak és kereskedelemnek kell fejlődnie, hanem az ipari vásár követelményeknek is. Ez nem elhanyagolható egy olyan városi adottságok mellett, mint amilyen Szeged városnak megadott. Korszerűtlen épületi elhelyezés mellett korszerű ipari vásárt rendezni nagyon nehéz. Igényes az ország népe, de a megye ipara, a vásárlatók közönsége is. Az idegenforgalom szempontjából sem mindegy, hogy hol, milyen körülmények között állítunk ki olyan termékeket, amelyek különböző nyugati vagy szocialista országok városainak reprezentatív kirakataiban megtalálhatók.

Meg kell találni Szegeden az ipari vásár végleges helyét és gazdáját is. A Szegedi Ipari Vásáron részt venni ma rangot és a versenyben való részvételt jelent. Nekünk, a megyei ipari vállalatoknak és szövetkezeteknek pedig ragaszkodást többéves vásári hagyományainkhoz.

A Szegedi Ipari Vásár sokat fejlődhetne néhány év alatt, megközelíthetné az eddigi budapesti őszi vásárt, bár véleményem szerint nem feladata túlnőni ezen. Jellemben és belső tartalmában mások a feladatok. Megfelelő összefogással igen sokat segíthetnének a megyei vállalatok. Javasolnám a megye és Szeged város vezetőinek — ha mód volna rá —, hogy hívják meg a megye ipari, kereskedelmi, szövetkezeti és

más szervek vezetőit abból a célból, hogy tájékoztódjanak dr. Komócsin Mihály elvtárs „A Szegedi Ipari Vásár értéke” című cikke után aziránt, hogyan látják és látjuk a Szegedi Ipari Vásár jövőjét. Véleményem szerint mi is tudnánk sokat segíteni a jövő formálásában.

Az új gazdasági mechanizmus lehetőséget ad a vállalatok vezetői számára, hogy vállalatuk jövője érdekében megfelelő intézkedéseket tegyenek. Előre kell látnunk 5—10—15 évre. Éppen ezért javaslom, hogy a vállalatok fejlesztési alapjaikból adjanak támogatást a Szegedi Ipari Vásár korszerű megépítéséhez, kiállító csarnokok létrehozásához stb. Érezzük magunkénak a Szegedi Ipari Vásár jövőjét, ennek ellenértékét az érdekeltek kapjanak több évre szóló területi és helyiséggel, hogy vállalatuk, szövetkezetük vagy intézményük rendszeresen kiállíthasson, hogy megfelelő korszerű berendezést és tárgyalókat tudjanak biztosítani. Összefogással a saját jól felfogott anyagi érdekeink szempontjából a Szegedi Ipari Vásár értékét, rangját, a többi vásárokat sorában értékesebbé és rangosabbá tehetjük.

Lehet, hogy gondolataim és javaslataim újabb ötleteket, elgondolásokat és javaslatokat váltanak ki és ennek alapján vagy újabb cikkeket, vagy végleges megállapodásokat születnek a Szegedi Ipari Vásár jövőjét illetően.

Árvai Jenő,
a HÓDIKÓT igazgatója

Szemüveg nélkül

A Trójai nők búcsúja

Ma, vasárnap este tartja harmadik, s egyben utolsó előadását a Trójai nők együttese a szegedi szabadtéri színpadon. A Vámos László rendezte magasszínvonalú produkcióban Sulok Mária, Ruttkai Éva, Benkő Gyula, Latinovits Zoltán, Dévay Kamilla, Ronyec Mária, Tábori Nóra, Gordon Zsuzsa, Nagy Attila és Thirring Viola játssza a főbb szerepeket. Képzőművész Melencsér (Benkő Gyula) és Helena (Dévay Kamilla) kettőse.

Somogyi Károlyné felvétele

násait finom arcjátékkal, intím hanghordozással, az apró rezdülések pontos felvillantásával rajzolta meg úgy, hogy a figura mégsem maradt vázlatos. Már próbálták Szegeden a Trójai nők című tragédiát, amikor egy tv-műsorban láttuk ismét — ezúttal is szemüveggel, s ezúttal is bensőséges, tudatosan fegyvermezt, mégis nagyon kedves magatartásban.

S aztán megjelent a Dóm téri színpad közepén, katonák vállán nyugvó hordágyon, mint Anromache. Kisfiát ölelve sírja, zokogja, harsogja el a legyőzött trójaiak fájdalmát. De nem sír, nem zokog, s nem harsog. A nemes szöveget szolgálja, és a rendezői elképzelést.

— Ezt akartam — mondja az újabb előadás előtti készülődés közben. — A nagy élmény itt valóban a dráma csodálatos szövege, és Vámos rendkívüli rendezése. Vele utoljára a főiskolán találkoztam, beszédgyakorlat órán, s most itt. Nagyszerű érzés vele dolgozni.

— Szívesen jött Szegedre?

— Erre már előző mondatommal is válaszoltam. Ha még azt is hozzáteszem, hogy a szabadtéri szereplés helyett Szicíliába mehettünk volna két hétre filmfesztiválra, akkor még meggyőzőbb lehet az igen. Sokat, nagyon sokat kaptam ettől a darabtól, s egyáltalán Szegedtől. Megsértettem a várost és a játékokat,

Hunok, avarok, magyarok

Megnyílt a Móra Múzeum új állandó kiállítása

Témájában érdekes, formájában pedig szemléletes és sokaknak szóló kiállítás nyílt tegnap, szombaton este a Móra Ferenc Múzeumban.

Az új állandó bemutató nyitőünnepségének résztvevőit Trogmayer Ottó, a Móra Ferenc Múzeum igazgatója köszöntötte, majd Ortutay Gyula akadémikus mondott beszédet. Hangsúlyozta: Szeged életében fennállása óta fontos szerepet játszik a múzeum, s e művelődési centrum új kiállítása jól illeszkedik a közönség művelődését szolgáló bemutatók sorába. Különösen az ad értéket a „Hunok, avarok, magyarok” című gyűjteménynek, hogy az elsősorban a Csongrád megyében talált leleteket sorakoztatja fel, s e páratlan kincsekkel érzékelteti a három lovasnomád nép vándorlását, hétköznapijait.

A legkorszerűbb rendezési elvek jegyében bemutatott kiállítás nem ragaszkodik a régészeti kutatások eredményeihez. Sok vonatkozásban felhasználja az ősi hitvilág emlékeit is, amelyeket részben a fennmaradt tárgyakkal, részben az illusztrációként alkalmazott egyéb ábrázolásokkal — fotókkal, írásos dokumentumokkal — idéz fel.

A remek rendezés — Hármori László munkája — útmutatás nélkül is a kellő irányban vezet végig a látogatót az aranykincsekkel teli tárlók és az egyéb régészeti emlékek útján.

Az érdeklődők néhány, egészen különleges történelmi ritkasággal is találkozhatnak. Így többek között láthatják a nagyszéksősi hun fejedelem aranykincseit, Nagy Károly kardjának művészi mását, a nagyszéksősi kincset, a bojárhalmi magyar asszony féklőnyit ezüst ruhadíszét, stb., stb.

Bálint Csanád régész forgatókönyve alapján Bereczky László rendező a közönség elé tárta azt a lovasírt is, amelyet alig néhány hete ástak ki az árvízi védekezéskor oly nagy szere-

Somogyi Károlyné felvétele
Ortutay Gyula nyitóbeszédét mondja

pet játszott szőregi homokbányában, s azt a — bizonyára sokak által először megcsodált — mongol díszjurtát, amely lovasnomád őseink egykori szállásait példázta.

A tegnap megnyílt új régészeti kiállítás szervesen kapcsolódik a közelmúltban, a hódmezővásárhelyi Ortutay Múzeumban átadott — a neolitikum és a rézkor művészetét bemutató — gyűjteményhez. Ha a szentesi Koszta Múzeumba tervezett — a szarmaták és a germánok művészetét bemutató — állandó kiállítás elkészül, akkor a Csongrád megyében felszínre került régészeti leletek teljes képet adnak majd e terület megidézett történetéről.

A kézművesség és a hitvilág sokoldalú bemutatásával szórakoztatva tanít a Móra Ferenc Múzeum új — a három lovasnomád népet bemutató — kiállítása, amely a hunoktól a magyar államalapításig terjedő évszázadokat idézi fel.

Fotószalon

A fotóklubok hagyományos kiállító fórumaként tegnap, szombaton délben ismét megnyílt a Szegedi Fotószalon. A Bartók Béla Művelődési Központ nagyszabású kiállított felvételek — a nyárról nyárra ismétlődő tárlat nézői számára — sok újdonsággal szolgálnak.

Első észrevételként talán a technika uralmának csökkenése figyelhető meg. Míg a korábbi esztendőben több kollekció formai bravúrokkal keltett feltűnést, addig a most bemutatott gyűjtemény egy öröndetes lehangoltságról, a mesterséges megdöntött alkalmazásról tanúskodik.

A hatodik Szegedi Fotószalon tartalmi gazdagodása mellett számszerű gyarapodást is mutat. Az elmúlt nyáron 15 fotóklub küldte el anyagát, az idén viszont már 19 közösség postázta a képet Szegedre. Elsősorban természetesen a hagyományos vendégek részvételének örülhetünk — az olyan, Szegedhez hűséges klubokénak, mint a Bajai Duna, a Békéscsabai Balassi, a budapesti Aesculap, a pécsi Me-

csék-klub —, de a rendezők s természetesen a látogatók örömeire szolgálhat az új vendégek szereplése is.

A fotószalon díjait — dr. Uryné Erdei Ibolya művészettörténész megnyitóját után adták át, Szeged m. j. városi tanács vb művelődésügyi osztályának vándordíját ezúttal a szegedi fotóklub kapta. A Magyar Fotóművészek Szövetsége tiszteletdíját a budapesti fotóklub ifjúsági alkotócsoporthoz, a Forte-gyár tiszteletdíját a miskolci fotóklubnak ítelték oda.

Az egyéni díjak közül a Fotó című lap tiszteletdíját Koós Pál (Salgótarján), a Népművelési Intézet tiszteletdíját Szávay István (Szeged) és Brunzel Tibor (Salgótarján), az OFOTÉRT-vállalat tiszteletdíját Mihalecz Lajos (Miskolc) kapta. A Szeged m. j. városi tanács vb művelődésügyi osztályának különdíjával Demjén Gábor (Budapest), a szegedi fotóklub tiszteletdíjaival pedig Markó Kamillát (Győr), illetve Flesch Bálintot (Budapest) jutalmazták.

A. L.

Karneváli díjak

Sok hátráltató körülmény akadályozta a Szegedi Ifjúsági Napok nyitányaként július 25-én, szombaton délután megrendezett 13. ifjúsági karnevál előkészületeit. A fiatalok erejét-idejét hosszasan lefoglalta az árvízi védekezés, s kemény munkával eltöltött napok után a termelésben kellett — a szokásosnál intenzívebben — helyt állniuk. A KISZ-esek lelkesedése, a gazdasági vezetők segítőkészsége azonban lehetővé tette, hogy a hagyományos karnevált megrendezzék. Sajnos, a váratlan zápor megzavarta a felvonulást, s tervezett szépségükben nem kerülhettek közönség elé az egymást követő előképek.

A 13. ifjúsági karnevál azonban így is sikeresnek mondható, s a zsűrinek sok

gondolkodnivalót adtak az egyes jelenetek. Hosszas tanácskozás után a következő döntést hozta a bíráló bizottság: első díjat kapott a kábelgyár vietnami, a DÉGAZ árvizes és a MÁV Ifjúsági Ház produkciója. Második lett a Csongrád megyei Állatforgalmi és Húsiipari Vállalat fiataljainak szovjet hősi emlékműve, valamint a Vízművek és Fürdők színes szöködjúta. A harmadik helyre a hangszergyár vietnami, a DEFAG békegalamb és az ecsetgyár boszorkányégetés jelenetét jelölte a zsűri.

A díjakat — Expressz-utakra jogosító utalványokat, sport, klub és táborozási felszereléseket — augusztus végén a KISZ Szeged városi bizottságán adják át.

Ma nyílik a Nyári Tárlat

Az ünnepi hetek hagyományosan egyik legreprezentatívabb eseményére kerül sor ma: a Horváth Mihály utcai képtárban déli 12 órakor megnyílik a XI. Szegedi Nyári Tárlat. A nagyszabású képzőművészeti seregszemlét, amelyet a városi tanács, a képzőművészek szövetség-

ének dél-magyarországi területi szervezete, a Kiállítási Intézmények és a Móra múzeum együttesen rendezett, Somogyi József Kossuth-díjas szobrászművész, a képzőművészek szövetségének elnöke nyitja meg. Az ünnepségen átadják a Nyári Tárlat idei díjait is.

A. J.